Puszka

Kategorie: Przedmioty

Jid. puschke. Słowo wywodzące się z języka słowiańskiego, oznaczające tyle co puszka. W getcie słowo „puschke” było jednoznaczne z konserwą mięsną lub z puszką mięsa konserwowanego. Oprócz świeżego mięsa placówka aprowizacyjna getta otrzymywała od Zarządu Getta (vide) także mięso w konserwach, które było wydawane ludności getta. Zdarzało się tak przeważnie w czasach niedoboru żywności. Zwykle na głowę mieszkańca przypadała połowa puszki; to było 42 dkg netto na bazie 84 dkg netto [!] lub 1 kg brutto na puszkę. Częściej mięso w konserwach było przydzielane posiadaczom talonów. Istniały więc puszki „R” (wołowina) i puszki „S” (wieprzowina)1. W obu przypadkach chodziło o konserwowane mięso z jatki. W marcu 1944 r. w getcie znajdowało się ponad 200 000 puszek, które skonsumowano do końca maja. Część puszek trafiła na czarny rynek lub do pokątnego handlu. Cena rosła równolegle do ceny chleba aż do 1000 mk za puszkę „R”, podczas gdy puszka „S” ze względu na swą zawartość tłuszczu była wyceniana o 25 proc. wyżej.

Cały czas mięso z puszki było artykułem luksusowym, podczas gdy w każdym okresie istnienia getta, poczynając od jesieni 1941 r., cena chleba była wyznacznikiem dla wszystkich innych produktów żywnościowych. Puszki często wykorzystywano w gospodarstwie domowym jako pojemniki, ponieważ brakowało naczyń porcelanowych i szklanych. Wiele rodzin używało pustych puszek do sadzenia warzyw i kwiatów, które zdobiły parapety mieszkań i wywoływały wrażenie przytulności, pomimo szerzącej się biedy, głodu i chorób.

Oskar Rosenfeld

Przypisy

1Rindfleisch – wołowina, Schweinefleisch – wieprzowina.

Źródła

Encyklopedia, s. 167.

Tagi

aprowizacja życie codzienne

Data aktualizacji: 07-11-2026

Data dodania: 12-08-2023